

کشکول بهتاش

داستانها و مکاتبات پندآموز

مردآوری و تالیف:

یدالله بهتاش

بهتاش، یدالله، ۱۳۳۹ -

کشکول بهتاش: بهترین مطالب خواندنی / مؤلف یدالله بهتاش. —

تهران، سبجان، ۱۳۸۴.

۲۴۶ ص: ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س.م.

ISBN: 964-8827-09-5

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیپا.

کتابنامه به صورت زیرنویس.

الف. عنوان.

۰۸۹/فا

۸۷۱۲۷/پ ۵

۱۲۹۳۷-۸۴م

کتابخانه ملی ایران

نشر سبجان

میدان امام حسین (ع)، خیابان خواجه نصیر، بعد از تقاطع شهید مدنی، کوچه شهید

داستانپور، پلاک ۳۳/۲ فاکس: ۷۷۶۳۹۳۱۹ تلفن: ۷۷۵۳۹۲۴۶

◀ کشکول بهتاش (داستانها و حکایتهای پندآموز)

◀ مؤلف: یدالله بهتاش

▶ ناشر: نشر سبجان

▶ تعداد: ۲۰۰۰ جلد

▶ چاپ اول: ۱۳۸۴

▶ صفحه‌آرایی: دفتر طرح و اجرای کتاب

▶ چاپ و صحافی: سازمان چاپ ۱۲۸

▶ لیتوگرافی: موعود

▶ شابک: ۵-۰۹-۸۸۲۷-۵ / ۹۶۲-۵-۰۹-۸۸۲۷-۵ / ۵-۰۹-۸۸۲۷-۵

امتیازات چاپ محفوظ و مخصوص ناشر است

قیمت: ۲۵۰۰ تومان

مقدمه

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص)

إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ عَنْ ثَلَاثَةٍ وَلَكَدُ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ وَ
عِلْمٌ يَنْتَفَعُ بِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ وَ صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ^۱

پیامبر اکرم (ص) فرمود:

وقتی که اولاد آدم می‌میرد آنچه کرده فراموش می‌شود جز سه چیز:
(۱) اولاد صالح که دعا کند برای او، (۲) علمی که از وی باقی بماند و
مردم از آن منتفع شوند، (۳) صدقه جاریه.

زیرا ارزش عمر آدمی به آن است که اثری مفید یا

خیری از او باقی بماند. این ذرّه بی مقدار که در کسوت مذاحان اهل بیت علیهم السّلام هستم، همیشه در ابتدای منبر معمولاً بعد از خواندن اشعاری در پند و اندرز، حدیثی از اهل بیت علیهم السّلام را زینت بخش منبر قرار می‌دهم و پیرامون آن مختصر سخنی می‌گویم که (بحمدالله همیشه اثرات مفیدی در شنوندگان داشته است)، سپس به اهل بیت علیهم السّلام توسّل می‌جویم تا علاوه بر ذکر مصائب آنها، ثواب امر به معروف و نهی از منکر نیز حاصل شود.

به همین دلیل، ایجاب می‌کند کتابهای گوناگونی را مطالعه کنم و در همان حال از موضوعات مختلف یادداشت بردارم، زیرا پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: علم را نگاه دارید. گفتند: چگونه می‌توان نگاه داشت؟ فرمود: با یادداشت کردن آن (قَيِّدُوا الْعِلْمَ، قِيلَ وَ مَا تَقْيِدُهُ؟ قَالَ كِتَابَتُهُ)^۱

بنابراین، به فکر افتادم که مطالب یادداشت شده را تنظیم کنم و آنها را در اختیار دیگران قرار دهم تا شاید مفید واقع شود و ذخیره‌ای برای آخرت باشد. شیخ اجل صدوق در امالی روایت می‌کند:

«إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا مَاتَ وَ تَرَكَ وَرَقَةً وَاحِدَةً عَلَيْهَا عِلْمٌ كَانَتْ لِلْوَرَقَةِ سِتْرًا فِيمَا بَيْنَهُ وَ بَيْنَ النَّارِ. وَ أَعْطَاهُ اللَّهُ تَعَالَى بِكُلِّ حَرْفٍ عَلَيْهَا مَدِينَةً أَوْسَعُ مِنَ الدُّنْيَا وَ مَا فِيهَا.

هنگامی که فرد با ایمانی از دنیا می‌رود و ورقه‌ای که عملی در آن باشد از خود باقی می‌گذارد، آن ورقه همچون پرده‌ای میان او و آتش دوزخ

حایل می‌شود و خدا با هر حرفی از آن، شهری به وی می‌دهد که از دنیا و آنچه در آن وجود دارد، وسیع‌تر است».

باشد که این مجموعه ناچیز مورد توجه صاحب‌نظران قرار گیرد. البته، گفتنی است بزرگانی مانند شیخ بهائی^۱ و مرحوم عماد^۲ و دیگران به این سبک مطالبی نوشته‌اند. در پایان، از خداوند متعال برای نویسنده و مطالعه‌کننده عاقبت بخیری مسئلت می‌دارم.
اللَّهُمَّ اجْعَلْ عَوَاقِبَ أُمُورِنَا خَيْرًا.

یدالله بهقاش
مدّاح اهل بیت(ع)